

عنوان مقاله:

تحلیل دیوان اشعار وحشی بافقی از منظر مکتب ادبی رمانتیسیسم

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

آنا بازیار اردبیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد اردبیل، ایران

فرامرزی جلال - استادیار زبان و ادبیات فارسی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

وحشی بافقی از سرایندگان نامدار سده ی دهم هجری بود که به روزگار شاهی شاه پهماسب صفوی در یزد به گوشه نشینی روزگار می گذراند و گاه گاه فرمانروایان آن شهر را می ستوده و چکامه ها و ستایش نامه هایی برای آنان می سروده است. رمانتیسم نهضتی فرهنگی، فکری و اجتماعی است که در اواخر قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم میلادی در اروپا ظهور یافت و سپس فرهنگ و اندیشه ی بسیاری از دیگر مناطق جهان را تحت تأثیر قرار داد. آشنایی شعرا و نویسندگان ایران با ادبیات غرب سبب نفوذ مکتب رمانتیسم به ادبیات ایران گردید و آثار آن از اوایل دوران مشروطه در متون ادبیات ایرانی مشهود است. در این مقاله قصد آن است که با مروری گذرا بر اشعار مولانا کمال الدین وحشی بافقی، نمونه هایی از ویژگی های مکتب رمانتیسم را در شعر این شاعر و عارف سترگ دوره صفوی باز نماییم. حاصل کار نشان می دهد که شاعر با توجه به تجاربی از قبیل فقر و تنگ دستی و عشق نافرجام که وی را به انزوا و گوشه نشینی و جدال با اجتماع کشانده، جزء اولین پیشگامان پیش- رمانتیسم ایرانی به حساب می آید.

کلمات کلیدی:

رمانتیسم، تخیل، طبیعت گرایی، احساس، وحشی بافقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533244>

